

КОНВЕНЦІЯ

між Урядом України і Урядом Литовської Республіки

про уникнення подвійного оподаткування та попередження податкових ухилень стосовно податків на доход і на майно

ДАТА ПІДПИСАННЯ: 23.09.96 р.

ДАТА РАТИФІКАЦІЇ УКРАЇНОЮ: 09.12.97 р.*

ДАТА НАБУТТЯ ЧИННОСТІ ДЛЯ УКРАЇНИ: 25.12.97 р.

Уряд України і

Уряд Литовської Республіки,

бажаючи укласти Конвенцію про уникнення подвійного оподаткування та попередження податкових ухилень стосовно податків на доход і на майно

і підтверджуючи своє прагнення до розвитку та поглиблення взаємних економічних відносин,

домовились про таке:

СТАТТЯ 1

Особи, до яких застосовується Конвенція

Ця Конвенція застосовується до осіб, які є резидентами однієї або обох Договірних Держав.

СТАТТЯ 2

Податки, на які поширюється Конвенція

1. Ця Конвенція застосовується до податків на доходи і на майно, що стягуються від імені Договірної Держави або її політико-адміністративних підрозділів, або місцевих органів влади, незалежно від способу їх стягнення.

2. Податками на доход і на майно вважаються всі податки, що справляються від загальної суми доходу та від загальної суми майна або з окремих їх елементів, включаючи податки на доходи від відчужування рухомого або нерухомого майна і податки, що справляються з доходів від приросту вартості майна.

3. Існуючими податками, на які поширюється Конвенція, зокрема, є:

а) в Україні:

(I) податок на прибуток підприємств;

(II) прибутковий податок з громадян

(далі "український податок");

б) у Литві:

(I) податок на прибуток юридичних осіб;

(II) податок на доходи фізичних осіб;

(III) податок на підприємства, які використовують державний капітал;

(IV) податок на нерухоме майно

(далі "литовський податок").

4. Ця Конвенція застосовується також до будь-яких ідентичних або подібних по суті податків, які будуть стягуватися Договірною Державою після дати підписання цієї Конвенції, в доповнення до або замість існуючих податків. Компетентні органи Договірних Держав повідомляють один одного про будь-які істотні зміни, що відбудуться в їхніх законодавствах щодо оподаткування.

СТАТТЯ 3

Загальні визначення

1. У розумінні цієї Конвенції, якщо із контексту не випливає інше:

а) термін "Україна" при використанні в географічному значенні означає територію України, її континентальний шельф і її виключну (морську) економічну зону, включаючи будь-яку територію за межами територіального моря України, яка відповідно до міжнародного права визначається або може бути в подальшому визначена за законодавством України як територія, в межах якої можуть здійснюватись права України стосовно морського дна, надр та їхніх природних ресурсів;

б) термін "Литва" означає Литовську Республіку і при використанні в географічному значенні означає територію Литовської Республіки та будь-яку іншу площу, що прилягає до територіальних вод Литовської Республіки, на якій за законодавством Литовської Республіки і у відповідності до міжнародного права можуть здійснюватись права Литви стосовно морського дна, його надр та їхніх природних ресурсів;

в) терміни "Договірна Держава" і "друга Договірна Держава" означають залежно від контексту Україну або Литву;

г) термін "національна особа" означає:

(I) стосовно України:

(aa) будь-яку фізичну особу, яка має громадянство України;

(bb) будь-яку юридичну особу, товариство та асоціацію, що одержують свій статус як такий за чинним законодавством України;

(II) стосовно Литви:

(aa) будь-яку фізичну особу, яка має громадянство Литви;

(bb) будь-яку юридичну особу, товариство, асоціацію та іншу організацію, що одержують свій статус як такий за чинним законодавством Литви;

д) термін "особа" включає фізичну особу, компанію або будь-яке інше об'єднання осіб;

е) термін "компанія" означає будь-яке корпоративне об'єднання або будь-яку організацію, що розглядається з метою оподаткування як корпоративне об'єднання;

г) терміни "підприємство Договірної Держави" та "підприємство другої Договірної Держави" означають відповідно підприємство, що керується резидентом Договірної Держави, та підприємство, що керується резидентом другої Договірної Держави;

h) термін "міжнародне перевезення" означає будь-яке перевезення морським або повітряним судном, що експлуатується підприємством Договірної Держави, крім випадків, коли морське або повітряне судно експлуатується виключно між пунктами в другій Договірній Державі;

i) термін "компетентний орган" означає стосовно України - Міністерство фінансів України або його повноважного представника і стосовно Литви - Міністра фінансів або його повноважного представника.

2. При застосуванні цієї Конвенції Договірною Державою будь-який термін, не визначений у Конвенції, має те значення, яке надається йому законодавством цієї Держави щодо податків, на які поширюється ця Конвенція, якщо з контексту не випливає інше.

СТАТТЯ 4

Резидент

1. При застосуванні цієї Конвенції вираз "резидент Договірної Держави" означає особу, яка за законодавством цієї Держави підлягає оподаткуванню в ній на підставі місця проживання, постійного місця перебування, місцезнаходження керівного органу, місця реєстрації або іншого аналогічного критерію. Цей термін також включає сам Уряд цієї Держави, його політико-адміністративні підрозділи і місцеві органи влади та будь-яке агентство або організацію, що повністю належать такій Державі, політико-адміністративному підрозділу або місцевому органу влади, які створені за законодавством цієї Держави. Цей термін, разом з тим, не включає особу, яка підлягає оподаткуванню в цій Державі, тільки якщо ця особа одержує доходи з джерел у цій Державі або стосовно майна, що в ній міститься.

2. У разі, коли згідно з положеннями пункту 1 цієї статті фізична особа є резидентом обох Договірних Держав, її становище визначається відповідно до таких правил:

а) вона вважається резидентом Договірної Держави, де вона має постійне житло. Якщо вона має постійне житло в обох Договірних Державах, вона вважається резидентом тієї Договірної Держави, де вона має більш тісні особисті й економічні зв'язки (центр життєвих інтересів);

б) коли Договірна Держава, в якій вона має центр життєвих інтересів, не може бути визначена або коли вона не має постійного житла в жодній з Договірних Держав, вона вважається резидентом тієї Договірної Держави, де вона звичайно проживає;

в) якщо вона звичайно проживає в обох Договірних Державах або коли вона звичайно не проживає в жодній з них, вона вважається резидентом тієї Договірної Держави, національною особою якої вона є;

г) якщо вона є національною особою обох Договірних Держав або коли вона не є національною особою жодної з них, компетентні органи Договірних Держав вирішують питання оподаткування такого резидента за взаємною згодою.

3. У випадку, коли відповідно до положень пункту 1 цієї статті особа, що не є фізичною особою, є резидентом обох Договірних Держав, вона вважається резидентом Договірної Держави, згідно із законами якої вона одержує свій статус як такий.

СТАТТЯ 5

Постійне представництво

1. Для цілей цієї Конвенції термін "постійне представництво" означає постійне місце діяльності, через яке повністю або частково здійснюється комерційна діяльність підприємства.

2. Термін "постійне представництво", зокрема, включає :

a) місце управління;

b) філіал;

c) офіс;

d) фабрику;

e) майстерню;

f) установку або споруду для розвідки природних ресурсів;

g) шахту, нафтову або газову свердловину, кар'єр або будь-яке інше місце видобутку природних ресурсів;

h) склад або іншу споруду, що використовується для продажу товарів.

3. Будівельний майданчик або будівництво, або складальний об'єкт є постійними представництвами лише в тому разі, якщо вони існують більше дванадцяти місяців.

4. Незважаючи на попередні положення цієї статті, термін "постійне представництво" не розглядається як такий, що включає:

a) використання споруд виключно з метою зберігання, показу або поставки товарів чи виробів, що належать підприємству;

b) утримання запасів товарів або виробів, що належать підприємству, виключно з метою зберігання, показу або поставки;

c) утримання запасів товарів або виробів, що належать підприємству, виключно з метою переробки іншим підприємством;

d) утримання постійного місця діяльності виключно з метою закупівлі товарів чи виробів або для збирання інформації для підприємства;

e) утримання постійного місця діяльності виключно з метою здійснення для підприємства будь-якої іншої діяльності, яка має підготовчий або допоміжний характер;

f) утримання постійного місця діяльності виключно для здійснення будь-якої комбінації видів діяльності, перелічених у підпунктах від a) до e) цього пункту, за умови, що сукупна діяльність постійного місця діяльності, яка виникає внаслідок такої комбінації, має підготовчий або допоміжний характер.

5. Якщо, крім агента з незалежним статусом, про якого йдеться в 6-му пункті цієї статті, інша особа, незалежно від положень пунктів 1 і 2 цієї статті, діє від імені підприємства і має, і звичайно

використовує в Договірній Державі повноваження укладати контракти від імені підприємства, то це підприємство розглядається як таке, що має постійне представництво в цій Державі щодо будь-якої діяльності, яку ця особа здійснює для підприємства, за винятком, якщо діяльність цієї особи обмежується тією, що зазначена в пункті 4 цієї статті, яка, якщо і здійснюється через постійне місце діяльності, не робить з цього постійного місця діяльності постійного представництва відповідно до положень цього пункту.

6. Підприємство не розглядається як таке, що має постійне представництво в Договірній Державі, лише якщо воно здійснює комерційну діяльність у цій Державі через брокера, комісіонера чи будь-якого іншого агента з незалежним статусом за умови, що ці особи діють у межах своєї звичайної діяльності.

7. Той факт, що компанія, яка є резидентом Договірної Держави, контролює чи контролюється компанією, яка є резидентом другої Договірної Держави або яка здійснює комерційну діяльність у цій другій Державі (або через постійне представництво або будь-яким іншим чином), сам по собі не перетворює одну з цих компаній у постійне представництво другої компанії.

СТАТТЯ 6

Доходи від нерухомого майна

1. Доходи, що одержуються резидентом Договірної Держави від нерухомого майна (включаючи доход від сільськогосподарської або лісової експлуатації), яке міститься в другій Договірній Державі, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Термін "нерухоме майно" повинен мати те значення, яке він має у законодавстві Договірної Держави, в якій міститься це майно. Положення цієї Конвенції, що стосуються нерухомого майна, застосовуються також до майна, допоміжного щодо нерухомого майна, худоби і обладнання, використовувани в сільському і лісовому господарстві, прав, до яких застосовуються положення загального права щодо земельної власності, будь-якого опціону або подібного права на одержання нерухомого майна, узуфрукту нерухомого майна і прав на перемінні або фіксовані платежі як компенсації за розробку або право на розробку мінеральних запасів, джерел та інших природних ресурсів. Морські і повітряні судна не розглядаються як нерухоме майно.

3. Положення пункту 1 цієї статті застосовуються також до доходів, одержуваних від прямого використання, здавання в оренду або використання в будь-якій іншій формі нерухомого майна, а також до доходу від відчужування нерухомого майна.

4. Якщо володіння акціями або іншими корпоративними правами в компанії дає право власнику таких акцій або корпоративних прав на участь у нерухомому майні, яким володіє компанія, то доход від прямого використання, здавання в оренду або використання в будь-якій іншій формі такого права на участь може оподатковуватись у Договірній Державі, де міститься нерухоме майно.

5. Положення пунктів 1, 3 і 4 цієї статті застосовуються також до доходів від нерухомого майна підприємств і до доходів від нерухомого майна, використовуваного для здійснення незалежних особистих послуг.

СТАТТЯ 7

Прибуток від комерційної діяльності

1. Прибуток підприємства Договірної Держави оподатковується тільки у цій Державі, якщо тільки це підприємство не здійснює комерційної діяльності в другій Договірній Державі через розташоване в ній постійне представництво. Якщо підприємство здійснює комерційну діяльність, як зазначено

вище, прибуток підприємства може оподатковуватися в другій Державі, але тільки в тій частині, яка стосується цього постійного представництва.

2. З урахуванням положень пункту 3 цієї статті, якщо підприємство однієї Договірної Держави здійснює комерційну діяльність у другій Договірній Державі через розташоване там постійне представництво, то в кожній Договірній Державі до такого постійного представництва відноситься прибуток, який воно могло б одержати, якби було окремих та самостійним підприємством, зайнятим такою ж або аналогічною діяльністю в таких же або аналогічних умовах і діяло незалежно від підприємства, постійним представництвом якого воно є.

3. У визначенні прибутку постійного представництва допускається віднімання витрат, понесених для цілей постійного представництва, включаючи раціональний розподіл управлінських та загальноадміністративних витрат, понесених для цілей підприємства в цілому як у Державі, де розташоване постійне представництво, так і в будь-якому іншому місці. Витрати, що допускаються до віднімання Договірною Державою, повинні включати тільки витрати, які підлягають відніманню за внутрішнім законодавством цієї Держави. Зокрема, такі витрати не повинні включати будь-які суми, що сплачуються (інакше ніж покриття витрат, що дійсно мали місце) постійним представництвом підприємству або його іншому підрозділу як роялті, гонорар або інші подібні платежі за користування патентами або іншими правами, або як комісійні за надані особливі послуги чи управління, чи, виключаючи банки, як проценти за позику, надану підприємством постійному представництву.

4. В міру того, як визначення в Договірній Державі прибутку, що стосується постійного представництва, на базі пропорційного розподілу загальної суми прибутку підприємства його різними підрозділами, є звичайною практикою, ніщо в пункті 2 цієї статті не буде перешкоджати цій Договірній Державі визначати оподатковуваний прибуток шляхом такого розподілу, як це диктується практикою; обраний спосіб розподілу, однак, повинен бути таким, що його результати будуть відповідати принципам, які містяться в цій статті.

5. Жодний прибуток не відноситься до постійного представництва на основі простої закупки постійним представництвом товарів або виробів для підприємства.

6. Для цілей попередніх пунктів прибуток, що відноситься до постійного представництва, визначається щорічно одним і тим же методом, якщо тільки немає достатньої і вагомої причини для зміни.

7. Якщо прибуток включає види доходів, які розглядаються окремо в інших статтях цієї Конвенції, положення цих статей не будуть зачіпатися положеннями цієї статті.

СТАТТЯ 8

Морський та повітряний транспорт

1. Прибутки підприємства Договірної Держави від експлуатації морських або повітряних суден у міжнародних перевезеннях будуть оподатковуватись лише в цій Державі.

2. Для цілей цієї статті прибутки від експлуатації морських або повітряних суден у міжнародних перевезеннях включають:

а) прибутки від здавання в оренду порожніх морських або повітряних суден; і

б) прибутки від використання, утримання або здавання в оренду контейнерів (включаючи трейлери і супутнє устаткування для транспортування контейнерів), використовуваних для транспортування товарів чи виробів;

де така оренда або таке використання, утримання або оренда, залежно від випадку, є побічними стосовно експлуатації підприємством Договірної Держави морського або повітряного судна у міжнародних перевезеннях.

3. Положення пунктів 1 і 2 цієї статті будуть застосовуватись також до прибутку від участі у пулі, спільному підприємстві чи міжнародному транспортному агентстві.

СТАТТЯ 9

Асоційовані підприємства

1. У випадку, коли:

а) підприємство Договірної Держави прямо або посередньо бере участь у керівництві, контролі або капіталі підприємства другої Договірної Держави, або

б) одні й ті ж особи прямо або посередньо беруть участь у керівництві, контролі або капіталі підприємства однієї Договірної Держави і підприємства другої Договірної Держави,

і в кожному випадку між двома підприємствами в їх комерційних та фінансових взаємовідносинах створюються або встановлюються умови, відмінні від тих, які мали б місце між двома незалежними підприємствами, тоді будь-який прибуток, який міг би бути нарахований одному з них, але з причин наявності цих умов не був йому нарахований, може бути включений Договірною Державою до прибутку цього підприємства і відповідно оподаткований.

2. У випадку, коли одна Договірна Держава включає в прибутки підприємства цієї Держави - і відповідно оподатковує - прибутки, по яких підприємство другої Договірної Держави було оподатковано в цій другій Державі, і прибутки, таким чином включені, є прибутками, які були б нараховані підприємству першої згаданої Держави, якби умови взаємовідносин між двома підприємствами були б умовами, які існують між незалежними підприємствами, тоді ця друга Держава повинна зробити відповідні поступки в сумі податку, що стягується з цих прибутків. При визначенні такої поправки повинні бути розглянуті інші положення цієї Конвенції, а компетентні органи Договірних Держав при необхідності можуть проконсультуватися один з одним.

СТАТТЯ 10

Дивіденди

1. Дивіденди, що сплачуються компанією, яка є резидентом Договірної Держави, резиденту другої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Однак такі дивіденди можуть також оподатковуватись у Договірній Державі, резидентом якої є компанія, що сплачує дивіденди, і відповідно до законодавства цієї Держави, але якщо одержувач фактично має право на дивіденди, податок, що стягується, не повинен перевищувати:

а) 5 процентів загальної суми дивідендів, якщо право на дивіденди фактично має компанія (на відміну від товариства) і ця компанія є власником принаймні 25 процентів капіталу компанії, яка сплачує дивіденди;

б) 15 процентів загальної суми дивідендів у всіх інших випадках.

Цей пункт не зачіпає оподаткування компанії стосовно прибутку, з якого виплачуються дивіденди.

3. Термін "дивіденди" при використанні в цій статті означає доход від акцій чи інших прав, які не є борговими вимогами, що дають право на участь у прибутку, так само як доход від інших

корпоративних прав, який підлягає такому ж оподаткуванню, як доходи від акцій відповідно до податкового законодавства Держави, резидентом якої є компанія, що розподіляє прибуток.

4. Положення пунктів 1 і 2 цієї статті не застосовуються, якщо особа, яка фактично має право на дивіденди і є резидентом Договірної Держави, здійснює комерційну діяльність у другій Договірній Державі, резидентом якої є компанія, що сплачує дивіденди, через розташоване в ній постійне представництво або надає в цій другій Державі незалежні особисті послуги з розташованою в ній постійної бази, і холдінг, стосовно якого сплачуються дивіденди, дійсно відноситься до такого постійного представництва або постійної бази. В такому випадку, залежно від обставин, застосовуються положення статті 7 або статті 14 цієї Конвенції.

5. У випадку, коли компанія, яка є резидентом однієї Договірної Держави, одержує прибуток або доходи з другої Договірної Держави, ця друга Держава може не стягувати будь-яких податків на дивіденди, що сплачуються компанією, за винятком, коли ці дивіденди сплачуються резиденту цієї другої Держави, або якщо холдінг, стосовно якого сплачуються дивіденди, дійсно відноситься до постійного представництва або постійної бази, розташованих у цій другій Державі, і з нерозподіленого прибутку не стягуються податки на нерозподілений прибуток, навіть якщо дивіденди сплачуються або нерозподілений прибуток складається повністю або частково з прибутку або доходу, що утворюються в цій Державі.

СТАТТЯ 11 **Проценти**

1. Проценти, що виникають в одній Договірній Державі і сплачуються резиденту другої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Однак такі проценти можуть також оподатковуватись у тій Договірній Державі, в якій вони виникають, і відповідно до законодавства цієї Держави, але якщо одержувач фактично має право на проценти, податок, що стягується, не повинен перевищувати 10 процентів від загальної суми процентів.

3. Незважаючи на положення пункту 2 цієї статті, проценти, що виникають у Договірній Державі, якщо вони одержуються і дійсно належать Уряду другої Договірної Держави, включаючи його політико-адміністративні підрозділи і місцеві органи влади, Центральний банк або будь-яку фінансову установу, що повністю належить цьому Уряду, або проценти, які одержуються за позиками, що гарантуються цим Урядом, повинні звільнитись від оподаткування в першій згаданій Державі.

4. Термін "проценти" при використанні в цій статті означає доход від боргових вимог будь-якого виду, незалежно від іпотечного забезпечення і, зокрема, доход від урядових цінних паперів і доход від облігацій чи боргових зобов'язань, включаючи премії та винагороди, що сплачуються стосовно таких цінних паперів, облігацій чи боргових зобов'язань. Штрафи за несвоєчасні виплати не розглядаються як проценти для цілей цієї статті.

5. Положення пунктів 1, 2 і 3 цієї статті не застосовуються, якщо особа, яка фактично має право на проценти і є резидентом однієї Договірної Держави, здійснює комерційну діяльність у другій Договірній Державі, в якій виникають проценти, через розташоване там постійне представництво або надає в цій другій Державі незалежні особисті послуги з розташованою там постійної бази, і боргова вимога, на підставі якої сплачуються проценти, дійсно відноситься до такого постійного представництва або постійної бази. У такому випадку, залежно від обставин, застосовуються положення статті 7 або статті 14 цієї Конвенції.

6. Вважається, що проценти виникають у Договірній Державі, якщо платником є резидент цієї Держави. Якщо, проте, особа, яка сплачує проценти, незалежно від того, є вона резидентом Договірної Держави чи ні, має в Договірній Державі постійне представництво або постійну базу, у зв'язку з якими виникла заборгованість, по якій сплачуються проценти, і витрати по сплаті цих процентів несе постійне представництво або постійна база, то вважається, що такі проценти виникають у Державі, в якій міститься постійне представництво або постійна база.

7. Якщо з причин особливих відносин між платником і особою, яка фактично має право на проценти, або між ними обома і будь-якою третьою особою сума сплачуваних процентів, що стосується боргової вимоги, на підставі якої вона сплачується, перевищує з будь-яких причин суму, яка була б погоджена між платником і особою, яка фактично має право на одержання процентів, при відсутності таких відносин, положення цієї статті будуть застосовуватись тільки до останньої згаданої суми процентів. У такому випадку надмірна частина платежу, як і раніше, підлягає оподаткуванню відповідно до законодавства кожної Договірної Держави з належним урахуванням інших положень цієї Конвенції.

СТАТТЯ 12

Роялті

1. Роялті, які виникають в одній Договірній Державі і сплачуються резиденту другої Договірної Держави, можуть оподатковуватись тільки у цій другій Державі.

2. Однак ці роялті можуть також оподатковуватись у Договірній Державі, в якій вони виникають, і відповідно до законодавства цієї Держави, але якщо одержувач є фактичним власником роялті, то податок, що визначається таким чином, не може перевищувати 10 процентів загальної суми роялті.

3. Термін "роялті" при використанні в цій статті означає платежі будь-якого виду, що одержуються як відшкодування за користування або за надання права користування будь-яким авторським правом на літературні твори, твори мистецтва або науки (включаючи кінематографічні фільми, будь-які плівки або фільми для радіомовлення чи телебачення), будь-які патенти, торгові марки, дизайн або модель, план, таємну формулу або процес, або за користування, або за надання права користування промисловим, комерційним або науковим обладнанням, або за інформацію, що стосується промислового, комерційного або наукового досвіду (ноу-хау).

4. Положення пунктів 1 і 2 цієї статті не застосовуються, якщо фактичний власник роялті, який є резидентом однієї Договірної Держави, проводить комерційну діяльність у другій Договірній Державі, в якій виникають роялті, через розташоване там постійне представництво, або надає в цій другій Державі незалежні особисті послуги з розташованою там постійною базою, і право або майно, стосовно яких сплачуються роялті, дійсно пов'язані з цим постійним представництвом чи постійною базою. У такому випадку, залежно від обставин, застосовуються положення статті 7 або статті 14 цієї Конвенції.

5. Вважається, що роялті виникають у Договірній Державі, якщо платником є резидент цієї Держави. Якщо, проте, особа, що сплачує роялті, незалежно від того, є вона резидентом Договірної Держави чи ні, має у Договірній Державі постійне представництво або постійну базу, у зв'язку з якими виникло зобов'язання сплатити роялті, і витрати по сплаті цих роялті несе постійне представництво або постійна база, то вважається, що такі роялті виникають у Державі, в якій міститься постійне представництво або постійна база.

6. Якщо з причин особливих відносин між платником і фактичним власником, або між ними обома і будь-якою третьою особою, сума роялті, яка відноситься до використання, права або інформації, на підставі яких вони сплачуються, перевищує з будь-яких причин суму, яка була б узгоджена між платником і фактичним бенефіціаром за відсутністю таких відносин, положення цієї статті будуть

застосовуватись тільки до останньої згаданої суми. У цьому випадку надмірна частина платежу, як і раніше, підлягає оподаткуванню відповідно до законодавства кожної Договірної Держави з належним урахуванням інших положень цієї Конвенції.

СТАТТЯ 13

Доходи від відчуження майна

1. Доходи, що одержуються резидентом Договірної Держави від відчуження нерухомого майна, як воно визначено у статті 6 цієї Конвенції і яке знаходиться у другій Договірній Державі, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Доходи, одержувані резидентом Договірної Держави від відчуження:

а) акцій, які одержують їхню вартість або більшу частину вартості прямо або посередньо від нерухомого майна, розташованого в другій Договірній Державі; або

б) паїв у товаристві, активи якого складаються переважно з нерухомого майна, розташованого в другій Договірній Державі, або з акцій, як вони визначені в підпункті а) вище, можуть оподатковуватись у цій другій Договірній Державі.

3. Доходи від відчуження рухомого майна, яке формує частину комерційного майна постійного представництва, що його підприємство Договірної Держави має в другій Договірній Державі, або рухомого майна, яке відноситься до постійної бази, регулярно доступної резиденту Договірної Держави в другій Договірній Державі для цілей надання незалежних особистих послуг, які включають такі доходи від відчуження такого постійного представництва (окремо чи в сукупності з цілим підприємством) або такої фіксованої бази, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

4. Доходи, що одержуються підприємством Договірної Держави від відчуження морських або повітряних суден, що експлуатуються в міжнародних перевезеннях цим підприємством, або рухомого майна, що відноситься до експлуатації таких морських або повітряних суден, оподатковуються тільки в цій Договірній Державі.

5. Доходи від відчуження будь-якого майна, іншого ніж те, про яке йде мова у пунктах 1, 2, 3 і 4 цієї статті, оподатковуються тільки в Договірній Державі, резидентом якої є особа, яка відчужує майно.

СТАТТЯ 14

Незалежні особисті послуги

1. Доход, що одержується фізичною особою, яка є резидентом однієї Договірної Держави щодо професійних послуг чи іншої діяльності незалежного характеру, оподатковується тільки в цій Державі, за винятком випадку, коли вона володіє регулярно доступною постійною базою в другій Договірній Державі з метою проведення цієї діяльності. Якщо у неї є така постійна база, доход може оподатковуватись у другій Державі, але тільки стосовно доходу, що приписується до цієї постійної бази.

Якщо у фізичної особи, що є резидентом Договірної Держави, немає такої постійної бази, але вона перебуває у другій Договірній Державі протягом періоду або періодів, що у сукупності перевищують 183 дні в будь-якому дванадцятимісячному періоді, що починається або закінчується в даному фінансовому році, вона буде розглядатися як така, що має постійну базу, регулярно їй доступну в цій другій Державі, і доход, що одержується від її вищезгаданої діяльності, яка здійснюється в цій другій Державі, буде відноситись до цієї постійної бази, що розглядається.

2. Термін "професійні послуги" включає, зокрема, незалежну наукову, літературну, артистичну, художню, освітню або викладацьку діяльність, так само, як і незалежну діяльність лікарів, адвокатів, інженерів, архітекторів, стоматологів і бухгалтерів.

СТАТТЯ 15

Залежні особисті послуги

1. З урахуванням положень статей 16, 18 і 19 цієї Конвенції платня, заробітна плата та інші подібні винагороди, одержувані резидентом Договірної Держави у зв'язку з роботою за наймом, оподатковуються тільки в цій Державі, якщо тільки робота за наймом не здійснюється в другій Договірній Державі. Якщо робота за наймом здійснюється таким чином, така винагорода, одержана у зв'язку з цим, може оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Незалежно від положень пункту 1 цієї статті, винагорода, що одержується резидентом Договірної Держави у зв'язку з роботою за наймом, здійснюваною в другій Договірній Державі, оподатковується тільки в першій згаданій Державі, якщо:

а) одержувач перебуває в другій Державі протягом періоду або періодів, що не перевищують у сукупності 183 днів у будь-якому дванадцятимісячному періоді, що починається або закінчується в даному фінансовому році; і

б) винагорода сплачується наймачем або від імені наймача, який не є резидентом другої Держави; і

с) витрати по сплаті винагород не несуть постійне представництво або постійна база, які наймач має в другій Державі.

3. Незалежно від попередніх положень цієї статті, винагорода, одержувана у зв'язку з роботою за наймом, що здійснюється на борту морського або повітряного судна, яке експлуатується в міжнародних перевезеннях підприємством Договірної Держави, може оподатковуватись у цій Державі.

СТАТТЯ 16

Директорський гонорар

Директорські гонорари та інші аналогічні виплати, які одержуються резидентом однієї Договірної Держави як членом ради директорів компанії, яка є резидентом другої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

СТАТТЯ 17

Артисти і спортсмени

1. Незалежно від положень статей 14 і 15 цієї Конвенції, доход, що одержується резидентом Договірної Держави як працівником мистецтва, таким як артист театру, кіно, радіо чи телебачення або музикант, або як спортсменом від його особистої діяльності, здійснюваної в другій Договірній Державі, може оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Якщо доход від особистої діяльності, здійснюваної працівником мистецтва або спортсменом у цій своїй якості, нараховується не самому працівнику мистецтва або спортсмену, а іншій особі, цей доход може, незалежно від положень статей 7, 14 і 15 цієї Конвенції, оподатковуватись у Договірній Державі, в якій здійснюється діяльність працівника мистецтва або спортсмена.

3. Положення пунктів 1 і 2 цієї статті не будуть застосовуватись до доходу, одержаного від діяльності, що здійснюється в Договірній Державі працівником мистецтва або спортсменом, якщо візит у цю Державу повністю або значною мірою фінансується однією або обома Договірними Державами, їх політико-адміністративними підрозділами або місцевими органами влади, або із їх фондів. У такому випадку дохід, одержаний від такої діяльності, підлягає оподаткуванню тільки в тій Договірній Державі, резидентом якої є працівник мистецтва або спортсмен.

СТАТТЯ 18

Пенсії

1. Відповідно до положень пункту 2 статті 19 цієї Конвенції пенсії та інші подібні винагороди, що сплачуються у зв'язку з минулою роботою резиденту Договірної Держави, і будь-які ренти, сплачувані такому резиденту, будуть оподатковуватись тільки в цій Державі, з якої переводяться ці платежі.

2. Термін "рента" означає встановлену суму, сплачувану фізичній особі періодично у встановлений час протягом її життя або протягом визначеного або встановленого періоду часу за зобов'язаннями зробити зворотні платежі для адекватної або повної компенсації у грошах або вартості грошей.

СТАТТЯ 19

Державна служба

1. а) Заробітна плата, платня та інша подібна винагорода інакша ніж пенсія, що сплачується Договірною Державою або її політико-адміністративним підрозділом, або місцевими органами влади будь-якій фізичній особі за службу, здійснювану для цієї Держави або її політико-адміністративного підрозділу, або місцевого органу влади, оподатковується тільки в цій Державі.

б) Однак така заробітна плата, платня та інша подібна винагорода оподатковується тільки в другій Договірній Державі, якщо служба здійснюється в цій Державі і фізична особа, яка є резидентом цієї Держави:

(I) є національною особою цієї Держави; або

(II) не стала резидентом цієї Держави тільки з метою здійснення служби.

2. а) Будь-яка пенсія, яка сплачується Договірною Державою або її політико-адміністративним підрозділом, або місцевим органом влади, або із створених ними фондів фізичній особі за службу, здійснювану для цієї Держави або її політико-адміністративного підрозділу, або місцевого органу влади, оподатковується тільки в цій Державі.

б) Однак така пенсія оподатковується тільки в другій Договірній Державі, якщо фізична особа є резидентом і національною особою цієї Держави.

3. Положення статей 15, 16 і 18 цієї Конвенції застосовуються до заробітної плати, платні або іншої подібної винагороди і пенсій стосовно служби, що здійснюється у зв'язку з проведенням комерційної діяльності Договірною Державою або її політико-адміністративним підрозділом, або місцевим органом влади.

СТАТТЯ 20

Студенти

Платежі, одержувані студентом, практикантом або стажистом, які є або були безпосередньо до приїзду в одну Договірну Державу резидентами другої Договірної Держави і перебувають у першій згаданій Державі виключно з метою навчання або одержання освіти, і призначені для проживання, навчання і одержання освіти, не оподатковуються в першій згаданій Державі, якщо джерела цих платежів знаходяться за межами цієї Держави.

СТАТТЯ 21

Офшорна діяльність

1. Положення цієї статті застосовуються, незважаючи на положення статей з 4 по 20 цієї Конвенції.
2. Особа, що є резидентом однієї Договірної Держави, і здійснює офшорну діяльність у другій Договірній Державі у зв'язку з розвідкою або розробкою морського дна і морських надр та їх природних ресурсів, що знаходяться в цій другій Державі, вважається з урахуванням пунктів 3 і 4 цієї статті стосовно такої діяльності, як та, що здійснює комерційну діяльність у цій другій Державі через постійне представництво або постійну базу, що в ній знаходиться.
3. Положення пункту 2 цієї статті не застосовуються, якщо діяльність здійснюється під час періоду або періодів, що в сукупності не перевищують 30 днів у будь-якому дванадцятимісячному періоді. Однак, для цілей цього пункту:
 - а) діяльність, що здійснюється особою, яка діє разом з іншою особою, буде розглядатись як та, що здійснюється іншою особою, якщо ця діяльність є по суті такою ж як і діяльність, що здійснюється першою згаданою особою;
 - б) вважається, що особа діє спільно з іншою особою, якщо одна з них прямо або посередньо контролюється другою, або обидві особи прямо або посередньо контролюються третьою особою або третіми особами.
4. Прибуток, що одержується резидентом Договірної Держави від перевезення вантажу або людей до пункту призначення або між пунктами призначення, якщо діяльність, яка пов'язана з розвідкою або розробкою морського дна і морських надр та їх природних ресурсів, здійснюється в Договірній Державі, або від експлуатації барж та інших засобів, додаткових до такої діяльності, підлягає оподаткуванню тільки в першій згаданій Державі.
5. а) З урахуванням підпункта б) цього пункту, платня, заробітна плата та подібна винагорода, що одержується резидентом Договірної Держави за роботу за наймом, яка пов'язана з розвідкою або розробкою морського дна і морських надр та їх природних ресурсів, що знаходяться в другій Договірній Державі, може, в тій мірі, в якій його обов'язки виконуються офшорно в цій другій Державі, оподатковуватись у цій другій Державі. Однак, така винагорода підлягає оподаткуванню тільки в першій згаданій Державі, якщо робота за наймом здійснюється офшорно для наймача, який не є резидентом другої Держави під час періоду або періодів, що в сукупності не перевищують 30 днів у будь-якому дванадцятимісячному періоді.
 - б) Платня, заробітна плата та подібна винагорода, що одержується резидентом Договірної Держави за роботу за наймом, яка здійснюється на борту морського або повітряного судна, зайнятого у перевезенні вантажу або людей до пункту призначення або між пунктами призначення, якщо діяльність, яка пов'язана з розвідкою або розробкою морського дна і морських надр та їх природних ресурсів, здійснюється в другій Договірній Державі, якщо за роботу за наймом, яка здійснюється на

борту барж та інших засобів, що експлуатуються на додаток до такої діяльності, може оподатковуватись у другій Договірній Державі, резидентом якої є наймач.

6. Доходи, що одержуються резидентом Договірної Держави від відчужування:

а) прав, які стосуються розвідки чи розробки; або

б) майна, яке знаходиться в другій Договірній Державі і яке використовується у зв'язку з такою розвідкою або розробкою морського дна і надр та їх природних ресурсів, які знаходяться в цій другій Державі; або

в) акцій, які одержали їх вартість або більшу частину їх вартості прямо або посередньо від таких прав або такого майна, або від таких прав і такого майна разом узятих, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

У цьому пункті термін "права на розвідку та розробку" означає права на активи, які повинні бути проведені шляхом розвідки або розробки морського дна і надр та їх природних ресурсів у другій Договірній Державі, включаючи права на проценти в таких активах або на прибуток від таких активів.

СТАТТЯ 22

Інші доходи

1. Види доходів резидента Договірної Держави, незалежно від джерела їх виникнення, про які не йде мова у попередніх статтях цієї Конвенції, оподатковуються тільки в цій Державі.

2. Положення пункту 1 цієї статті не застосовуються до доходів інших ніж доходи від нерухомого майна, визначеного в пункті 2 статті 6 цієї Конвенції, якщо одержувач таких доходів є резидентом однієї Договірної Держави, здійснює комерційну діяльність у другій Договірній Державі через розташоване в ній постійне представництво і надає в цій Державі незалежні особисті послуги через розташовану там постійну базу, і право або майно, у зв'язку з яким одержано доход, дійсно пов'язані з таким постійним представництвом або постійною базою. В такому випадку, залежно від обставин, застосовуються положення статті 7 або статті 14 цієї Конвенції.

СТАТТЯ 23

Майно

1. Майно, представлене нерухомим майном, про яке йде мова у статті 6 цієї Конвенції, що є власністю резидента однієї Договірної Держави та знаходиться в другій Договірній Державі, може оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Майно, представлене рухомим майном, що є частиною комерційного майна постійного представництва, яке підприємство однієї Договірної Держави має в другій Договірній Державі, або представлене рухомим майном, пов'язаним з постійною базою, доступною резиденту однієї Договірної Держави в другій Договірній Державі з метою надання незалежних особистих послуг, може оподатковуватись у цій другій Державі.

3. Майно, представлене морськими та повітряними судами, що експлуатуються підприємством Договірної Держави у міжнародних перевезеннях, а також рухомим майном, пов'язаним з експлуатацією цих морських та повітряних суден, оподатковується тільки в цій Договірній Державі.

4. Усі інші елементи майна резидента Договірної Держави оподатковуються тільки у цій Державі.

СТАТТЯ 24

Усунення подвійного оподаткування

1. а) З урахуванням положень законодавства України, що стосується звільнення від податку, сплаченого на території за межами України (які не будуть суперечити головним принципам цього пункту), на литовський податок, сплачуваний за законодавством Литви, та відповідно до цієї Конвенції прямо або шляхом вирахування з прибутку, доходів або майна, що підлягає оподаткуванню, із джерел у Литві, буде робитись знижка у вигляді кредиту проти будь-якого українського податку, обчислюваного щодо того ж прибутку, доходу або майна, стосовно яких обчислюється литовський податок.

Ці вирахування в будь-якому випадку не повинні перевищувати тієї частини податку з доходу або майна, яка була підрахована до надання вирахування, яка стосується доходу або майна, які можуть оподатковуватися в Литві, залежно від обставин.

б) Якщо до будь-якого положення Конвенції одержуваний доход або майно резидента України звільнено від податку в Україні, незважаючи на це, при підрахунку суми оподаткування на частину доходу або майна цього резидента, що залишилась, можуть бути взяті до уваги звільнений доход або майно.

2. У Литві подвійне оподаткування усувається таким чином:

якщо резидент Литви одержує доход або володіє майном, які, згідно з положеннями цієї Конвенції, можуть оподатковуватись в Україні, якщо тільки його внутрішнім законодавством не передбачається більш сприятливе оподаткування, Литва дозволить:

а) вирахувати з податку на доход цього резидента суму, рівну прибутковому податку, сплаченому в Україні;

б) вирахувати з податку на майно цього резидента суму, рівну податку на майно, сплаченому в Україні.

Ці вирахування в будь-якому випадку не повинні перевищувати тієї частини податку з доходу або майна у Литві, яка була підрахована до надання вирахування, яка стосується доходу або майна, які можуть оподатковуватись в Україні, залежно від обставин.

3. Для цілей пунктів 1 і 2 цієї статті прибуток, доход і майно, що належать резиденту Договірної Держави, які можуть оподатковуватись у другій Договірній Державі відповідно до цієї Конвенції, будуть вважатись такими, що виникають із джерел у цій другій Договірній Державі.

СТАТТЯ 25

Обмеження переваг

Незважаючи на будь-які інші положення цієї Конвенції, резидент Договірної Держави не повинен одержувати в другій Договірній Державі переваги від будь-якої знижки з податків або звільнення від оподаткування, передбачені цією Конвенцією, якщо головною ціллю або однією із головних цілей виникнення або існування такого резидента або будь-якої особи, зв'язаної з таким резидентом, було одержання переваг від цієї Конвенції, які в іншому разі не могли б бути одержані.

СТАТТЯ 26

Недискримінація

1. Національні особи Договірної Держави не будуть підлягати у другій Договірній Державі будь-якому оподаткуванню або пов'язаному з ним зобов'язанню, яке є іншим або більш обтяжливим ніж оподаткування і пов'язане з ним зобов'язання, яким підлягають або можуть підлягати національні особи цієї другої Держави за тих же обставин, зокрема, з точки зору резиденції. Це положення також застосовується, незважаючи на положення статті 1 цієї Конвенції, до фізичних осіб, які не є резидентами однієї або обох Договірних Держав.

2. Особи без громадянства, які є резидентами Договірної Держави, не підлягатимуть в жодній з Договірних Держав будь-якому оподаткуванню або пов'язаному з ним зобов'язанню, іншому або більш обтяжливому ніж оподаткування і пов'язані з ним зобов'язання, яким підлягають або можуть підлягати національні особи даної Держави за тих же умов.

3. Оподаткування постійного представництва, яке підприємство Договірної Держави має в другій Договірній Державі, не буде менш сприятливим у цій другій Державі ніж оподаткування підприємств цієї другої Держави, які здійснюють подібну діяльність. Дане положення цієї статті не буде мати тлумачення як зобов'язання будь-якої Договірної Держави надавати резидентам другої Договірної Держави будь-які персональні звільнення, пільги і відрахування для цілей оподаткування, які надаються особам, що є резидентами, на підставі критеріїв, не передбачених загальним податковим законодавством.

4. За винятком випадків, коли застосовуються положення пункту 1 статті 9, пункту 7 статті 11 або пункту 6 статті 12 цієї Конвенції, проценти, роялті та інші виплати, що сплачуються підприємством Договірної Держави резиденту другої Договірної Держави, з метою визначення оподатковуваного прибутку такого підприємства будуть обчислюватись за таких же умов, за яких вони сплачувались резиденту першої згаданої Держави. Таким же чином будь-які борги підприємства однієї Договірної Держави резиденту другої Договірної Держави повинні, з метою визначення оподатковуваного майна цього підприємства, підлягати вирахуванням за таких же умов, що й борги резидента першої згаданої Держави.

5. Підприємства Договірної Держави, майно яких повністю або частково належить або контролюється прямо чи посередньо одним або кількома резидентами другої Договірної Держави, не підлягатимуть в першій згаданій Державі будь-якому оподаткуванню або пов'язаному з ним зобов'язанню, яке є іншим або більш обтяжливим ніж оподаткування і пов'язані з ним зобов'язання, яким підлягають або можуть підлягати інші подібні підприємства першої згаданої Держави.

6. Положення цієї статті будуть застосовуватись до податків, які розглядаються цією Конвенцією.

СТАТТЯ 27

Процедура взаємного узгодження

1. Якщо особа вважає, що дії однієї або обох Договірних Держав призводять або призведуть до її оподаткування всупереч положенням цієї Конвенції, вона може, незалежно від засобів захисту, передбачених національним законодавством цих Держав, подати свій випадок на розгляд до компетентних органів Договірної Держави, резидентом якої вона є, або, якщо її випадок підпадає під дію пункту 1 статті 26, тієї Договірної Держави, національною особою якої вона є. Заява має бути представлена протягом трьох років з моменту першого повідомлення про дії, що призводять до оподаткування, яке не відповідає положенням цієї Конвенції.

2. Компетентний орган прагнучиме, якщо він буде вважати заперечення обґрунтованим і якщо він сам не в змозі прийняти задовільне рішення, погодити це питання з компетентним органом другої

Договірної Держави з метою уникнення оподаткування, невідповідного Конвенції. Будь-яка досягнута домовленість повинна виконуватись незалежно від будь-яких обмежень часу, передбачених внутрішнім законодавством Договірних Держав.

3. Компетентні органи Договірних Держав прагнутимуть вирішити за взаємною згодою будь-які труднощі або сумніви, що виникають при тлумаченні або застосуванні Конвенції.

4. Компетентні органи Договірних Держав можуть вступати в прямі контакти один з одним з метою досягнення згоди в розумінні попередніх пунктів.

СТАТТЯ 28

Обмін інформацією

1. Компетентні органи Договірних Держав обмінюються інформацією, необхідною для виконання положень цієї Конвенції або національних законодавств Договірних Держав, що стосуються податків, на які поширюється Конвенція, тією мірою, якою оподаткування не суперечить цій Конвенції, зокрема, щоб попереджувати ухилення від сплати податків і полегшувати застосування встановлених законом положень проти легальних ухилень. Обмін інформацією не обмежується статтею 1 цієї Конвенції. Будь-яка інформація, одержана Договірною Державою, розглядатиметься як конфіденційна, таким же чином як і інформація, одержана в межах національного законодавства цієї Держави, і буде відкрита тільки особам або владі (включаючи суди та органи управління), зайнятим оцінкою або збором, примусовим стягненням або судовим переслідуванням, або розглядом апеляцій стосовно податків, на які поширюється ця Конвенція. Такі особи або органи будуть використовувати інформацію тільки з цією метою. Вони можуть розкривати інформацію на публічних судових засіданнях і в юридичних рішеннях.

2. В жодному випадку положення пункту 1 цієї статті не будуть тлумачитись як такі, що покладають на Договірну Державу зобов'язання:

- a) вживати адміністративних заходів, які суперечать законам та адміністративній практиці однієї з Договірних Держав;
- b) надавати інформацію, яку неможливо одержати за законодавством або в ході звичайного управління в одній з Договірних Держав;
- c) надавати інформацію, яка буде розкривати будь-яку торговельну, підприємницьку, промислову, комерційну або професійну таємницю, або торговельний процес, або інформацію, розкриття якої суперечило б установленій практиці.

СТАТТЯ 29

Члени дипломатичних або постійних представництв і консульських постів

Ніщо в цій Конвенції не буде зачіпати податкових привілеїв, наданих членам дипломатичних або постійних представництв або консульських постів за загальними нормами міжнародного права або на підставі спеціальних угод.

СТАТТЯ 30

Набуття чинності

Кожна із Договірних Держав повідомлять одна одну по дипломатичних каналах про завершення необхідної відповідно до внутрішнього законодавства процедури набуття чинності цією Конвенцією.

Ця Конвенція набуває чинності у день останнього такого повідомлення, і її положення будуть застосовуватись в обох Договірних Державах:

а) у випадку податків, утриманих у джерела на доход, одержаний на або після першого січня календарного року, який іде за роком набуття Конвенцією чинності;

б) у випадку інших податків на доход та податків на майно, для податків, що стягуються під час будь-якого періоду оподаткування, що починається на або після першого січня календарного року, який іде за роком набуття Конвенцією чинності.

СТАТТЯ 31 **Втрата чинності**

Ця Конвенція буде залишатися чинною до припинення її дії однією з Договірних Держав. Кожна Договірна Держава може припинити дію Конвенції шляхом передачі по дипломатичних каналах повідомлення про це принаймні за шість місяців до закінчення будь-якого календарного року. В такому випадку чинність Конвенції буде втрачена в обох Договірних Державах:

а) у випадку податків, утриманих у джерела на доход, одержаний на або після першого січня календарного року, який іде за роком подачі повідомлення;

б) у випадку інших податків на доход та податків на майно, для податків, що стягуються під час будь-якого періоду оподаткування, що починається на або після першого січня календарного року, який іде за роком подачі повідомлення.

На посвідчення чого ті, що нижче підписалися, відповідним чином на те уповноважені, підписали цю Конвенцію.

Вчинено в двох примірниках, в м. Вільнюсі, 23 вересня 1996 року українською, литовською та англійською мовами, всі три тексти є автентичні. У разі розходжень у тлумаченні перевага надається англійському тексту.

* Ратифіковано Законом України від 9 грудня 1997 року № 704/97-ВР (Офіційний вісник України, 1997 р., число 50, с. 40)

**За Уряд
України**

**За Уряд
Литовської Республіки**